жъднина (та) в. жед. жажда: да прохлади голѣмата си жъднина Р. А. 17.

жъдность (та) в. жедность: Като глътна малко сок, смали жъдността си Р. А. 80.

жъднѣ гл. ср. тогава дѣтето жъдне Л. Д. 1871 р. 128. в. жеднѣ.

жъдѣ нар. със прѣдл. от: от гладѣ и от жъдѣ. Гб. 89. Рш. 81.

жъдя (та) 1) в. жед, жажда: Да си гаси жъдята с студена вода. Л. Д. 1873 р. 177. Имат голѣма жъдя и лакомия. Л. Д. 1872 р. 135. 2) ищах, похта, апетит. Прѣдки, с които се буди жъдя за ядене. Л. Д. 1874 р. 73. 3) желание, ревност. Децата добиват жъдя да ся учат и повече. Л. Д. 1872 р. 152.

жълт, а, о, — и (чт) цвѣт ясен, между турундженен и зелен: жълта боя, жълта Дуня. Д. 50 жълта нeранча. Д. 7. жълта Здравица, жълта Лъкица. Д. 34. Со жълто рукче проводиха. М. 81.

жълтеш 1) приток на Янтра. 2) махала по този приток. Габровско.

жълтило (то) 1) с което се жълти; повръщах онези жълтила.

жълтеница (та) болѣст от която пожълтява на човѣка кожата става от смѣсването на злъчката с кръвта и другитѣ сокове на човѣшкото тѣло: рече за бѣс и за жълтеница. З. 303.

жълтеничав, а, о, — и (чт) който страда от желтеница

жълтина (та) 1) жълт цвѣт, 2) качеството на жълтий

жълтеникъв, а, о, — и (чт) що бие на жълто, ужълтен. това мѣсто отпърво бива жълтеникаво, послѣ червеникаво. Л. Д. 1870 р. 93.

жълтичък, чка, о, — и (чт) смекч. от жълт. възжълт.

жълтица (та) злата монета: турдете жълта жълтица. Д. 17. Девет пещери с имание, десета жълти, жълтици. Д. 19. 2) като накити на жени: по гърдите и все маргарец и жълтици, тя носи три върви жълтици. Плетици да ти наредѣ и по плетици жълтици. Д. 45.

жълтичка (та) умл. жълтичка дадох да ме погледне. Д. 79.

жълток (чт) в. жълтък. Берк. Вършец.
жълтоок, а, о, — и (чк) човѣк или животно с жълти очи.
жълтък (чт) жълтото на яйцето.

жълъд (чт) в. желъд: ти би се хранил само с жълъд. Л. Д. 1873 р. 173. много имѣло жълъд. Л. Д. 1869. р. 39. Събирало жълъд и яло. З. 149.

жълъдт също що жълъд: С жълъд ся се погрижили. Гл. 68.

жънѣ, еш. гл. дл. ще дойдат нива да жънат. Д. 32 жълто просо да жънѣт. Д. 81. в. жена, жнеѣ, жнив, жнием.

жътва (та) в. жетва, жатва. жътвата беше добра. Зк. 109. Врѣмето за жътва беше сгодно. Р. А. 165 Земята послѣ жътвата придобива нова храна. Л. Д. 1874. р. 66.

жътварски, а, о, — и (чт) с една очистена жътварска машина, ожънали Л. Д. 1874. р. 182.

жъмбав, а, о, — и (чт) Соф. не хубаво сплетено, не добрѣ ушито, сложено срв. жамбав.

жълта комунича, в. конска комунига.

жълтеник (чт) жълтък. и снесе яйце с три жълтеника. З. 3.

жълтушка (та) в. жълтурка.

жълтурка (та) птиче жълто

жълтурин (чт) човѣк, който е всякога жълт, блѣдав. прозвище.

жълтѣ, иш, гл. дл. правѣ жълто.

жълтѣѣ, гл. ср. ставам жълт.

жътвар (чт) в. жетвар.

ГРАДСКИ АРХИВ СОФИЯ